

Magyarország
Alkotmánybírósága
Budapest
Pf. 773.
1535

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/01063-4/2019	
Érkezett: 2019 AUG 23.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3x5 db	du

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] mint indítványozó, eleget téve az Alkotmánybíróság IV. 1063-3/2019. számú hiánypótlási felhívásában foglaltaknak, Az Alkotmánybírósághoz 2019. június 06. napján a Szeged Járásbíróság útján benyújtott, a Kúria, mint felülvizsgálati bíróság ítéletének Pfv.I.20.681/2018/8., a Szegedi Törvényszék 4.Pf.21.462/2017/5., a Szegedi Járásbíróság 19.P.21.316/2016/23. számú ítéletének alaptörvény-ellenessége tárgyában előterjesztett

alkotmányjogi panasz indítványomat az alábbiakkal egészítem ki.

Az Alkotmánybíróság a fent hivatkozott hiánypótlásában jelezte, az Abtv. 52. § (1) és (1b) bekezdése szerint az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha egyértelműen megjelöli – többek között – azt az alaptörvényi, illetve törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést az Alaptörvény megsértett rendelkezését, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét, indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével és kifejezett kérelmet a bírói döntés megsemmisítésére. hogy beadványomban nem fejtettem ki kellően, hogy a Szegedi Járásbíróság, Szegedi Törvényszék és Kúria támadott ítéletei miért és mennyiben sértik az Alaptörvényben biztosított jogaimat. A beadványom hiányosságának pótlására a következőket kívánom előadni.

I.

Az alkotmányjogi panasz indítványomban sérelmeztem, hogy a hivatkozott bírói döntések sértik a független és pártatlan bírósághoz, a tisztességes bírósági eljáráshoz, a jogorvoslathoz, a jogbiztonsághoz és az emberi méltósághoz fűződő, az Alaptörvény által biztosított jogaimat.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) pontja szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat, vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által

felállított független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson ésszerű határidőn belül bírálja el.

Az Európai Tanács Miniszteri Bizottságának R/94/12. számú ajánlása a bírók függetlenségéről, szerepéről a következőket tartalmazza: „A bírának az eléjük terjesztett ügyekben szabadon, belső meggyőződésük és a tényállás saját maguk által történő értékelése szerint, részrehajlásmentesen, valamint a hatályos törvényi rendelkezéseknek megfelelően kell döntenük.”

A bírának függetlennek és pártatlannak kell lenniük a tények megállapításában és a jogoknak a tényekre való alkalmazásában.

A bírónak mindenkitől – így más bíraktól is függetlennek kell lennie.

Az Alaptörvény 25. cikk (1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. Bíróság a rendes és a közigazgatási bíróság.

Az Alaptörvény 25. cikk (2) ... A rendes bírósági szervezet legfőbb szerve a Kúria, amely biztosítja a rendes bíróságok jogalkalmazásának egységét, a rendes bíróságokra kötelező jogegységi határozatot hoz.

Az Alaptörvény 6. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélezési tevékenységükben nem utasíthatóak.

A fentiek alapján megállapítható, a bírói függetlenség olyan fontos jogállami követelmény, hogy az érvényesülését alaptörvényi garanciák biztosítják. A bírót semmiféle befolyásolás ne érhesse, az állampolgároknak a független bírósághoz való alapjoga biztosítottnak kell lennie. A bírói függetlenség nem kiváltság, hanem kötelesség. A bíróhoz kerülő ügyekben a jogszabályi keretek között szabadon és önállóan kell meghoznia a döntését.

A 67/1995. (XIII.7.) AB határozata szerint a pártatlanság követelménye egyrészt magával a bíróval, annak a magatartásával szembeni elvárás, másrészt pedig az eljárás szabályozásával kapcsolatos objektív követelmény. El kell kerülni minden olyan helyzetet, amely jogos kétséget kelt a bíró pártatlansága tekintetében.

A jogegyenlőség általános alaptörvényi követelményből következik a bíróság előtti egyenlőség elve, a törvényes bíróhoz való jog elve, az ítélezési gyakorlat egységességének az elve. Ezen elvek biztosítják, hogy minden állampolgár tekintetében ugyanazok a bíróságok járnak el, ugyanazon jogszabályok alapján, ugyanazon eljárás során és a bíróságokra is azonos módon vonatkoznak a jogszabályok.

A tisztességes eljárás követelménye a bíró pártatlan, szabálykövető magatartását várja el. Az Alkotmánybíróság 19/2009. (II.25.) AB határozat szerint az Alkotmánybírósági gyakorlat a tisztességes eljárás fogalmát komplex követelménynek tekinti. A tisztességes bírósági eljáráshoz való jog alaptörvényi követelményként olyan követelmény-halmaz, amely azokat az elvárásokat tartalmazza, amelyeknek teljesülniük kell ahhoz, hogy az ítéletekhez vezető eljárások az alapvető jogok szemszögéből vizsgálva megfelelően minősüljenek, elemeit nem lehet pontosan és kimerítően meghatározni, csak az eljárás menetének és egészének a figyelembe vételével állapítható meg, hogy ezek a követelmények teljesültek-e, vagy sem.

Az Alkotmánybíróság 6/1998. (III.11.) AB határozata szerint a „tisztességes eljárás „/fair trial) követelménye nem egyszerűen egy a bíróságnak és az eljárásnak itt megkövetelt tulajdonságai közül /ti. mint „igazságos tárgyalás” /hanem a fair trial olyan minőség, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembevételével lehet csupán megítélni. Ezért egyes részletek hiánya ellenére éppúgy, mint az összes részletszabály betartása dacára lehet az eljárás „méltánytalan”, vagy „igazságtalan”, avagy nem „tisztességes”.

Az Alaptörvény 28. cikke szerint: A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával, az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjónak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak. Az Alaptörvény ezen rendelkezéséből következik, hogy a tisztességes eljárás elvét sérti a mérlegelési jogkör alaptörvénysértő túllépése, a jogszabályok méltánytalan alkalmazása is.

Az Alkotmánybíróság 15/2002. (III.29.) AB határozata:

A tisztességes eljárás követelményét, a pártatlanság érvényesülését sérti az olyan bírósági eljárási cselekmény, mely a bíróság előtti egyenlőség követelményébe ütközik azáltal, hogy az eljárás egyik résztvevőjét lépéshátrányba kényszeríti a másikkal szemben, felborítva a peres felek perbeli egyenlőségét.

A bíróság köteles segítséget nyújtani a feleknek az esélyegyenlőség biztosítása érdekében és elő kell segíteni a felek jog- és érdekvédelemét. A bíróság ezen kötelezettsége egyebek között az eljáró bírót terhelő tájékoztatási kötelezettségben, valamint az eljárásjogi törvényeknek az iratok elismerésére és megtekintésére vonatkozó szabályaiban jelenik meg.

A bíróság tájékoztatási kötelezettsége alapján köteles arra, hogy a feleket – függetlenül attól, hogy jogi képviselővel, vagy anélkül járnak el – előzetesen tájékoztassa többek között a jogvita eldöntése érdekében bizonyításra szoruló tényekről, melyik félnek pontosan mit kell bizonyítania a pernyertesség érdekében és arról, ha ez sikertelen marad, ki viseli ennek a következményeit.

A felek egyenlőségének elve nem sérül akkor, ha a bíró megfelelően tájékoztatta őket a bizonyítandó tényekről, hiánytalan és teljes eljárási pozíciót garantálva a részükre.

Az Alkotmánybíróság a 8/1990. IV. 23. AB Határozatában az emberi méltósághoz való jogot un. „általános személyiségi jog „egyik megfogalmazásának tekintette, mely magában foglalja az egyén önrendelkezési jogát is.

Az Alkotmánybíróság az 1/994. /I.7./ AB határozatában kifejtette, hogy az önrendelkezési jog, mint általános cselekvési szabadsághoz való jog egyebek között azt jelenti, hogy mindenkinek szabadságában áll anyagi jogainak eljárási érvényesítése.

Az önrendelkezés jogának a polgári eljárásban a Polgári Perrendtartás alapelveként rögzített rendelkezési elv felel meg, melynek alapján fő szabály szerint polgári eljárás csak a felek megfelelő kérelmére indul.

A Pp. 4. § *[A felek eljárás támogatási és igazmondási kötelezettsége]*

(1) A felek kötelesek előmozdítani az eljárás koncentrált lefolytatását és befejezését.

(2) A perben jelentős tények állítása, és az alátámasztásukra szolgáló bizonyítékok rendelkezésre bocsátása - törvény eltérő rendelkezése hiányában - a feleket terheli.

(3) A felek tényállításaikat és egyéb, tényekre vonatkozó nyilatkozataikat a valóságnak megfelelően kötelesek előadni.

(4) A bíróság azt a felet, aki önhibájából a perben jelentős tények tekintetében olyan nyilatkozatot tesz, amelyről bebizonyosodik, hogy valótlan, pénzbírság megfizetésére kötelezi, valamint az e törvényben meghatározott más jogkövetkezménnyel sújtja.

A bíróság az érdemi döntésének a felperes keresete szab határt, azzal a döntés nem terjedhet túl a kereseti kérelmen, illetőleg ellenkérelmen, azonban a bíróság az kimeríteni is köteles, tehát kevesebből sem dönthet, mint a kereseti kérelemben foglaltak, teljesítve az ítéletek teljességének a követelményét.

Az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) pontja szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely jogát, vagy jogos érdekét sérti.

Az Alkotmánybíróság a fent hivatkozott 9/1992. (I.30.) AB határozatában kifejtette továbbá, hogy az anyagi igazságosság és jogbiztonság követelményét a jogerő intézménye hordozza. A jogerős határozatok megváltoztathatatlanságához és irányadóvoltához alapvető alkotmányos érdek fűződik. A jogbiztonság megköveteli, hogy a jogerős határozat – az eldöntött kérdés személyi és tárgyi kereseti között – irányadóvá váljék, mint az eljárásban résztvevőkre, mind a későbbi eljáró bíróságra, illetőleg más hatóságra. Ha a jogerő beálltához előírt feltételek teljesültek, akkor annak hatálya a határozat tartalmi helyességétől függetlenül beáll.

Az Alkotmánybíróság 39/1997. (VII. 1.) AB határozat szerint a bírósági eljárásnak ahhoz kell vezetnie, hogy a bíróság a perbe vitt jogokat és köteleességeket az Alkotmányban írt módon valóban elbírálja.

II.

A Tisztelt Alkotmánybírósághoz már előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványomat az alábbiakkal egészítem ki:

Az első fokú Szegedi Járásbíróság 19.P.21.316/2016/23. ítélete álláspontom szerint A jelen hiánypótlás I. pontjában felsoroltak miatt több pontját megsérti az Alaptörvénynek.

A bíróság ítélete a tárgyalási jegyzőkönyvekkel szemben teljesen iratellenes, megmásítja, elferdíti a válaszainkat. Már a tárgyalások alkalmával is kértünk kijavításokat, melyek egy része még a jegyzőkönyvben sem lett rögzítve. Jelen beadványomba bemásolom a II. fokú bíróságnak megküldött fellebbezésünk jelentős részét, mely részletesen tartalmazza, hogy a Szegedi Járásbíróság milyen jogsértéseket követett el:

A Szegedi Törvényszéknek megküldött **fellebbezésem indoka az volt, hogy az elsőfokú ítélet törvénytörő és megalapozatlan, az elsőfokú bíróság által az ítéletben rögzített tényállás számtalan elemében iratellenes, ellentétes volt mind a**

felek beadványaiban, mind a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzített előadásaival, mind a tanúk jegyzőkönyvben foglalt vallomásaival.

Az iratellenes tényállásra alapozott ítélet téves és törvénysértő volt, emiatt kérem az Alkotmánybíróságot, hogy az I. fokú ítéletet hatályon kívül helyezni szíveskedjen.

Az ítélet indokolásának vonatkozó részeit *dőlt betűvel* jelzem, és azt követően beidézem a felek beadványaiban, valamint a tárgyalási jegyzőkönyvben foglaltakat.

I. Az ítélet indokolási részében szerepel – 2. old. 8. bek.:

Felperes és örökhagyó között örökhagyó (természetesen nem az örökhagyó, hanem a felperes, ez elírás az ítéletben!) édesanyja halálát követően megromlott a kapcsolat. Ennek oka az volt, hogy a felperes tudomást szerzett arról, hogy örökhagyó minden vagyonát [REDACTED] élettársára akarta íratni.

Ez a tényállási megállapítás nem felel meg a perben rögzítetteknek. Az örökhagyó nem a kizárólagos tulajdonát képező vagyonát akarta [REDACTED] átíratni, hanem az édesanyánknak az örökhagyóval közös vagyonát, hiszen Édesanyánk ingatlan-nyilvántartáson kívüli tulajdonos volt. Bejelentettem a hagyatéki igényt az anyai részre, az ingatlanok ½ arányára, ahogyan azt az ítélet indokolási része a későbbiekben tartalmazza is. Édesapám, az örökhagyó emiatt haragudott meg rám.

[REDACTED] tanú tanúvallomása, 8. sorsz. tárgy. jkv. 13. old. 10. bek.: is ezt támasztja alá: „A kapcsolat végül is azért romlott meg, mert hát az örökhagyó elég öntörvényű volt, és a feleségem, a felperes úgy gondolta, hogy ha mindent az élettársára, az Enikőre akar hagyni, akkor azért az anyai rész már ne legyen az Enikőé, és ő megindított egy hagyatéki eljárást.”

[REDACTED] tanúvallomása – 8. sorsz. jkv. 8. old. 11. és 9. old. 1. bek.: szintén az általam előadottakat bizonyította e tekintetben is, amikor azt nyilatkozta:

„Arra emlékszem, hogy a vita a peres felek édesanyjának a halála után volt.”
„konkrétan mindkét gyermek féltette tőlem az örökséget és emiatt volt rossz a kapcsolat.”

„Ha jól emlékszem, még a [REDACTED] bácsi mondta is a lányának, hogy rám fogja íratni mindenét.”

II. Az ítélet indokolási részében szerepel – 2. old. 10-11. bek., 3. old. 1. és 2. bek.:

„2005. március 03-án örökhagyónál koponya CT vizsgálatot végeztek, melynek eredményeképpen megállapítást nyert, hogy kiterjedt fronto-temporalis túlsúlyú, közepes fokú agyi atrophia, törzsdúci lacunáris infarctusok mellett chronicus ischaemiás állománykárosodás jelei mutathatók ki a fehérállományban.

A fentiekén túl az örökhagyónál szívproblémák, koszorúér elmeszesedési problémák is voltak, emiatt az örökhagyó állandó orvosi ellátásra, gyógykezelésre és gyógyszerekkel való ellátásra szorult. Az örökhagyó fizikális állapota jó volt, segédeszköz nélkül tudott közlekedni, saját higiénés ellátását biztosítani tudta, azonban az agyi történés miatt kísérgetni kellett, ha otthonról elment.

Örökhagyó egészségi állapotában 2010. évtől kezdődően állott be romlás, amikor is már folyamatosan oda kellett figyelni az örökhagyóra, gondoskodni kellett arról, hogy a gyógyszereket beszedje, szükség esetén meg kellett fürdetni, a járásában bizonytalan volt, a lakáson belül, vagy a teraszon történő közlekedésnél is segíteni kellett neki. Többször előfordult, hogy vizeelési, széklettartási problémái voltak emiatt higiénés ellátásban is segítségre szorult. Az örökhagyó magatehetetlen, ágyban fekvő beteg haláláig nem volt. Csak halálát megelőző kórházba szállítása előtti pár napban feküdt otthon folyamatosan."

Ez a tényállási megállapítás sem felel meg a tanúk által előadottaknak:

Örökhagyó élettársa, [REDACTED] vallomása:

7. sorszámú tárgy. Jkv. 6. old. 5. bek. [REDACTED] núvallomása: „...miután 2005-ben agyi infarktusra volt az örökhagyónak és ezt követően egy-két évre rá készült az öröklési szerződés, tán az örökhagyó nem is tudta, hogy mit ír alá.”

7. sorszámú tárgy. jkv. 9. old. 2. bek.:

„Gyakorlatilag az örökhagyó folyamatosan az agyi infarktusától kezdődően 24 órás ellátásra szorult, nem azért, mert ágyhoz kötött volt, hanem a demenciája és a zavartsága miatt gyakorlatilag nem lehetett egyedül hagyni és folyamatosan felügyelni kellett őt. 10 percre sem lehetett otthagyni az örökhagyót, hogy boltba elszaladjak.”

7. sorsz. tárgy. jkv. 9. old. 4. bek. Örökhagyó élettársa: „Az örökhagyónak vastagbél műtete volt 1997. évben és hát ezt követően a széklet- és a vizelettartása nehezebb volt, inkább a széklettel volt itt még csak probléma ebben az időszakban, ami azt jelentette, hogy 2010-től kezdődően többször előfordult, hogy mire elért volna a WC-re, már nem tudta tartani a székletét, vizelettartási problémái is voltak, tehát volt olyan alkalom, hogy éjjel kétszer kellett nekem ágyneműt cserélnem, mert hát előfordult, hogy nem tudta tartani a székletét, vagy esetleg vizeletét. „Szerintem **2010-től kezdődően én fürdettem az örökhagyót, mindig én borotváltam.**”

„Gyakorlatilag etetni is kellett, mert az agyi infarktus után nyaki érszűkület is kialakult nála, így darabos ételeket nem nagyon tudott enni és alapvetően az érszűkület miatt csak baromfit, halat ehetett, alapvetően pépesíteni kellett neki az ételt, sokszor úgy kellett nekem kanalizni, hogy le tudja nyelni az ételt és hogy egyen. Kemény munka volt ez.”

„2014. évben két hétig tüdőgyulladásra volt, akkor teljesen fekvőbeteg volt, akkor is én láttam el.”

7. sorsz. tárgy. Jkv. 2. old. 8.bek.: Alperes : „Az örökhagyó élete utolsó szakaszában is teljesen tiszta elmével állapottal rendelkezett, önállóan elment a WC-re, önmagát el tudta látni.”

██████████e tanú: 22. sorsz. tárg. Jkv. 7. o. 7. bek.: „Azért nem volt az örökhagyó ellátásra szoruló, azért volt egész nap az alperes az örökhagyóval, ha nálunk volt, hogy együtt egyenek, beszélgessenek, együtt töltsék az időt.”

Majd ugyanez a tanú: 22. sorsz. tárg. Jkv. 7. old. 10. bek.: „...hát már 2011-ben többször volt olyan állapotban is, hogy nem ismerte meg magát a ██████████ sem, meg a családtagokról se tudta konkrétan, hogy ki kicsoda.”

22. sorsz. tárg. jkv. 8. o. 8. bek.: „24 órás ellátást egyébként nem igényelt az örökhagyó, azért lett volna szükség a gondozóra, hogyha az ██████████ el akar menni valahova, akkor el tudjon menni nélküle. Én azt is tudom, hogy a felperes nem járt az örökhagyóhoz, a ██████████ többször megkérte volna a felperest, hogy segítsen neki, de nem segített.”

Fenti ellentmondások miatt kértem az elsőfokú Bíróságtól az örökhagyó élettársa és alperes házastársa, mint tanúk szembesítését, 22. sorsz. jkv. 13. old. 6. bek., a jogi képviselőm ugyanis a tárgyaláson feltételesen adta elő a szembesítés iránti kérelmet, ha azt a bíróság indokoltnak és szükségesnek tartja, de ekkor azonnal megkérdezte tőlem hangosan, amelyet az eljáró bíróság is hallott, hogy kérem-e a szembesítést, és nyilatkozatomat a jegyzőkönyvben akként rögzítette, hogy **„indítványozza a felperes egyébként a szembesítést”**

Ezen indítványomnak a Bíróság nem adott helyt, de annak elutasításáról, indokairól említést sem tesz az ítéletben.

2017. augusztus 16, napján kaptam meg az I. fokú Szegedi Járásbíróság ítéletét, valamint a **19.P.21.316/2016./26.** számú iratot, amely 22. sorszámú jegyzőkönyv kijavítása iránti kérelmemet elutasítja. A végzés ellen külön fellebbezésnek helye nincs, indokolást nem tartalmaz. (1. szám alatt csatolom). **Az ítélet hamarabb elkészült 2017. július 7. napján, míg a 26. sorszámú elutasító végzés 2017. augusztus 02. napján.** A kijavítás iránti kérelem már nem játszott szerepet az ítéletben. Bizonyíthatóan figyelmen kívül hagyta a Bírónő az általam becsatolni kívánt bizonyítékokat, fényképeket, hangfelvételeket, szembesítésre irányuló, valamint a jövedelem igazolásokból történő felkészülést.

III. Az ítélet indokolási részében szerepel – 3. old. 3. bek.:

„Az örökhagyó körüli teendőket az ellátásával, gondozásával kapcsolatos teendőket alapvetően ██████████ élettársa látta el.”

██████████ is elmondta, fent már idéztem a vallomását, hogy „10 percre sem lehetett otthagyni az örökhagyót, hogy boltba elszaladjak.” Így, minden esetben, amikor nem vitte, nem tudta magával vinni bevásárolni, ügyintézni, akkor én, ill. családtagjaim voltak az örökhagyóval.

Tanúk is bizonyították, hogy **több száz alkalommal én vigyáztam örökhagyóra, míg férjem az örökhagyó élettársával bevásárolt, továbbá segítettük az örökhagyó élettársát a gondozásban, ápolásban.** Volt olyan hét, hogy 5 napot is együtt voltunk az örökhagyóval, főleg könyvelési határidők időszakában, vagy amikor a credit pontok miatt ██████████ többnapos tanfolyamokra, előadásokra kellett járnia,

esetleg csak az ügyfelekhez ment be az irodába. Csütörtökönként, vagy péntekenként férjemmel ment el [REDAKT] kő bevásárolni egész hétre, míg én több órán át vigyáztam örökhagyóra. Ezekre az időpontokra ütemezte az egyéb ügyintézéseket is.

IV. Az ítélet indokolási részében szerepel – 3. old. 4. bek.:

Örökhagyó élettársa 2011-2012. év körül szerzett tudomást felperestől arról, hogy az örökhagyó az alperessel öröklési szerződést kötött.

Az alperes által tárgyaláson bejátszott felvételen az alperes állítása szerint – 8. sorsz. jkv. 6. oldal 1.bek: [REDAKT] a következőt mondta alperesnek: „Ide figyelj, Zoli, nekem köszönheted, hogy az apád ezt az öröklési szerződést aláírta.” A felvétel azt bizonyítja, hogy a szerződés megkötése nem az örökhagyó akaratát tükrözte, a szerződés színlelt volt, nem volt szándéka az örökhagyónak az alperessel tartásra szerződést kötni.

2017. február 6-i felperesi beadványomban - 4. old. 5. bek. – kértem a Bíróságtól, hogy kötelezze alperest a felvétel becsatolására, ahogyan egyébként azt az alperes a bejátszáskor vállalta is, de a Bíróság nem kötelezte az alperest, de nem is indokolta a bizonyítási indítványunk elutasítását sem a beadványunkat követően, sem az ítéletben. Ahogyan az eljárás során előadtam, az én birtokomban is van egy hangfelvétel, mely szerint Enikő a rendőröknek állítja, hogy a szóban forgó szerződés hamis.

Az alperes ekkor megfenyegette az örökhagyó élettársát: 7. sorsz. tárgy. jkv. 6. old.8. bek. „...engem pedig kikap a kerítésen és elver, ezzel fenyegetett.”

V. Az ítélet indokolási részében szerepel – 3. old. 5. bek.:

„Az alperes az örökhagyó tényleges ápolásában, gondozásában nem vett részt, azonban az örökhagyó igényének megfelelően alkalmanként biztosította az étkezéshez szükséges nyersanyagokat, joghurtot, édességet vásárolt.”

Ez a tényállási megállapítás teljes mértékben ellentétes az alperes által előadottakkal, becsatolt bizonyítékokkal, valamint [REDAKT] tanúvallomásával.

5. sorsz. alperesi (2016. aug. 12.) beadvány melléklete: Alperes csak az [REDAKT] [REDAKT] nevére szóló számlát csatolt 2 héten belül 3,13 kg, 2,82 kg sajtot, 1 db jogobella joghurtot, Bravos kávé (örökhagyó nem fogyasztott kávé) vásároltak fenti cég nevére és ezt a számlát csatolta bizonyítékként. Csatolt 3,13 kg marhahúsról, 2,90 kg marha lapocka számlát is.

[REDAKT] tanúvallomása: 7. sorsz. tárgy. jkv. 7. o. 2. bek.:

...”alperes saját vágásából talán 2-3 alkalommal a 7 év alatt húsfélét is hozott, joghurtokat, rostos üdítőket, alkalmanként de nem sokat hozott az örökhagyónak, ugyanis alperes nem is látogatta az öreget.”

Ahogy az eljárás során én is előadtam, ezek csak kóistoló jellegűek voltak, olyan minimálisak, mely a gyermeki gondoskodásra is alkalmatlanok. Én sűrűn vittem örökhagyónak az általam készített ételekből.

Alperes nyilatkozata a 3. sz. tárgy. jkv. 5. oldal 1. bek. 2. mondat: „Az élelmezésről az örökhagyónak egyébként az élettársa gondoskodott.”

Bánkúti Klára tanú 22. sorsz. tárgy. jkv.: „Szerintem nem kértünk cég nevére számlát marhahúsról.” Tanú szavahihetőségét tükrözi ez a valótlan, éppen az alperes által becsatolt okiratokkal ellentétes vallomása, különösen, hogy a tanú adhatta alperes kezébe a számlákat a Bírósághoz történő becsatolás érdekében, hiszen a tanú a cég könyvelője.

VI. Az ítélet indokolási részében szerepel – 3. old. 5. bek.:

Örökhagyó, illetve élettársa kérésére gondoskodott az örökhagyó orvosi ellátásáról, mentő kihívásáról többször saját maga szállította örökhagyót gépkocsival egészségügyi intézménybe.

Fentiekkel szemben az alábbiak felelnek meg a valóságnak, és a per irataiban foglaltaknak:

Egyetlen alkalommal sem vitte orvoshoz, csak az örökhagyó élettársa [REDACTED] szállította Makóra, alperes felesége társaságában. 7. sorsz. tárgy. jkv. 8. old. 8. bek. örökhagyó élettársa:

...”A makói történet az az, hogy engem állandóan szekáltak az alperesék, hogy én nem jól látom el az örökhagyót és azt akarták, hogy Makóra vigyék el idegosztályra „rácsos ablak, rácsos ajtó”

ugyanezen jkv. 8. o. 9. bek.: ...”gyakorlatilag el is vittem én Makóra végül az örökhagyót, de jött az alperesnek a felesége....azt akarták, hogy ott fogják a Tatit, azaz az örökhagyót. Az örökhagyó azt mondta, hogy nem marad ott [REDACTED], mert ragaszkodott hozzám a Tatika.”

Alperes amennyiben elégedetlen volt az örökhagyó élettársának gondozásával, lehetősége lett volna arra, - amennyiben ténylegesen akarta volna - hogy magához vegye örökhagyót. Kötelessége lett volna jelezni a hatóságoknak, a kezelőorvosnak, hogy édesapját esetleg rosszul tartják, s az élettárs helyébe gondozóként Ő kíván belépni, mint tartásra kötelezett. Ezzel szemben az élettárs nagyon gondosan ápolta örökhagyót, de kellett egy alibi ahhoz, hogy [REDACTED] árt intézetbe lehessen csukni.

Ugyanezen jkv. 8. oldal 7. bek.:

...”Az alperes annyit segített az örökhagyó betegségét illetően, hogy amikor rosszul lett akkor a sürgősségire mentő vitte el, a sürgősségiről leszedálva az alperes elhozta az én lakásomra az örökhagyót, hogy na akkor itt van behozza és megy, mert dolga van „csinálj vele amit akarsz baszd meg.” De hát olyan állapotban volt az örökhagyó, hogy én ezt nem hagytam, protekcióval elintéztam, hogy Deszkre bekerüljön beutaló nélkül és hát annyit megtett, hogy Deszkre elvitte, egyéb mást nem segített.”

7. sorszámú tárgy. jkv. 2. old. 6. bek. Alperes: „Azt nem tudom ki volt az örökhagyó háziorvosa.”

22. sorszámú jkv. 7. old. utolsó előtti bek. alperes felesége, [REDACTED] „Enikő mindig megkért minket, hogy hívjuk ki a mentőt, nem tudom miért, ő nem hívta ki, a mentősök kijöttek és azt mondták, az, hogy az örökhagyó a gyógyszereket a nyelve alá teszi, de nem veszi be és ez okozza ezeket a tüneteket, hogy elszökik otthonról, meg nem tudja, hogy ki, kicsoda.

[REDACTED] a tanú előadását semmi nem támasztotta alá, és ellentmondott [REDACTED] tanúvallomásának. Hova hívtak mentőt [REDACTED] ára, vagy [REDACTED] tre? Honnan tudja [REDACTED]

[REDACTED] mentőt, mintegy időt veszítve. A mentőt sürgős esetben kell hívni. Mivel én többször beszéltem mentőssel, tudom, mennyire részletesen kérdeznek ki, amire csak akkor tud válaszolni az ember, ha a beteggel együtt van. Alperes olyan mentő hívással kérkedik, melyet én hívtam, de köztünk csak az volt a különbség, hogy én a helyszínen voltam az örökhagyóval. Összesen 2 alkalommal hívtam mentőt örökhagyóhoz. Ezt követően egyszer kellett a halála előtt mentőt hívni, amikor is az alperes valótlanul állította az utolsó – 2017. június 22-én tartott – tárgyaláson, hogy Ő vitte be, de amikor előadtam, hogy tanukkal, fotókkal tudom bizonyítani, hogy ez nem igaz, kiderült „rosszul emlékezett”, módosította nyilatkozatát, „A sürgősségire valóban nem én vittem be az örökhagyót...”

VII. Az ítélet indokolási részében szerepel – 3. old. 6. bek.:

Az alperes örökhagyó élettársával próbált az örökhagyó egészségi állapotára figyelemmel megállapodni arra vonatkozóan, hogy az alperes örökhagyót magához veszi, azonban örökhagyó élettársa ragaszkodott ahhoz, hogy az örökhagyóval együtt lakjon egy lakásban.

Ez is az iratokkal ellentétes megállapítás, amennyiben alperes az örökhagyót magához akarta volna venni lett volna rá alkalma, hiszen mint alperes előadta, 7 év alatt 1-2 alkalommal 1-1 éjszakát aludt nála. Ezen alkalmakkor miért vitte vissza, sőt az örökhagyó halála előtt is a kórházból miért az élettárs lakásába akarta hazavinni, miért nem saját magához, sőt ekkor is kijelentette, fent már idéztem, hogy dolga van, és az élettárs azt csinál az örökhagyóval, amit akar, hogy a durva kijelentését ismét ne idézzem.

[REDACTED] tanúvallomásában, - 8. sorsz. jkv. 2. és 3. old. - részletesen előadta, hogy:

„Volt, hogy én kértem volna az alperest, hogy segítsen az örökhagyó ellátásában, esetleg ha orvoshoz kell vinni, vagy egyéb ilyen dolgokban, alkalmanként előfordult, hogy kérésemnek eleget tett, de nagyon sokszor azt mondta, hogy ő nem ér rá, van családja, a családját kell ellátni, meg van munkája, azt kell ellátnia.”

Beidézhető nevezett tanú fenti jkv-ben tett teljes vallomása a fenti tényállási megállapítás cáfolatára, de csak néhány részt emelek ki: „Én igazából nem is találkoztam 2012-ig gyakorlatilag az alperessel.”

Az eljárásban egyértelműen bizonyítást nyert, hogy 2010. évtől teljes ellátására szorult az örökhagyó, ezzel szemben az élettárs még csak nem is találkozott 2012-ig az alperessel, nemhogy az alperes akart volna gondoskodni az örökhagyóról, vagy magához akarta volna venni.

A tanú azt is vallotta, hogy az örökhagyó nem akart az alperessel elmenni, - a kérkező rendőröknek is azt mondta „ezzel a trógerrel nem megyek sehova”, - és utána már az alperes nem próbálkozott, hogy elvigye magával.

8. sorsz. jkv. 4. o. 4. bek. [REDACTED] vallomása: „Olyanra nem emlékszem, hogy az alperes, vagy a házastársa megkerestek volna engem azzal, hogy ha bármi problémám, gondom van, az örökhagyó ellátásában csak szóljak nyugodtan, annak érdekében, hogy segítsenek és én a munkámat tudjam végezni.”

VIII. Az ítélet indokolási részében szerepel – 3. old. 7. bek.:

Az alperes – miután örökhagyó nem költözött az alpereshez – próbált örökhagyó ellátásáról oly módon gondoskodni, hogy gondozót keressen, aki az örökhagyó ellátásában az örökhagyó élettársa segítésére lesz. Alperes vállalta volna a segítséget nyújtó gondozó költségeinek a kifizetését, azonban örökhagyó élettársa ezen segítséget is elhárította.

A fenti tényállási megállapítás ellentétes [REDACTED] tanúvallomásával - 8. sorsz. jkv. 4. old. 6. bek.:

„Felperesi képviselő kérdésére előadom, hogy mikor felvetette az alperes, hogy fogadjunk ápolót az örökhagyó mellé, akkor azt mondta, hogy ő fizeti az ápolónak a díját, **majd mondott olyanokat is, hogy most rossz anyagi körülmények között van,** én meg utána nem is foglalkoztam az egészszel.”

IX. Az ítélet indokolási részében szerepel – 3. old. 8. bek.:

*Örökhagyó egészségi állapotának romlását követően alperes szerette volna örökhagyót Makón szakorvossal kivizsgáltatni, annak érdekében, hogy megfelelő orvosi ellátást, gyógyszereket kapjon betegségére.
..... és élettársa nem fogadott el.”*

Fent már idéztem [REDACTED] tanúvallomását a makói történettel kapcsolatosan, így csak a vallomása későbbi részeit idézem, azzal, hogy mindkét tanúvallomási rész a fenti tényállási elem iratellenességét bizonyítja.

7. sorsz. jkv. 8. old. 10. és 11. bek.:

„Ekkor nem hagytam ott az örökhagyót, mert mikor 2005-ben az agyi infarktust kapta, én onnantól kezdve [REDACTED] neurológushoz hordtam az örökhagyót, majd Barna Ilona magánorvos és a háziorvosa az örökhagyónak.

Nálam vannak az örökhagyó orvosi leletei, ebbe bele lehet nézni.”

Ez egyértelműen bizonyítja egyrészt, hogy az élettárs gondoskodott az örökhagyó orvosi kezeléséről, másrészt, hogy semmi nem indokolta – a Szegedi Tudományegyetem Klinikái mellett, az itteni ellátást mellőzve – a makói zártintézeti elhelyezést, amelyet az örökhagyó, érthetően, elutasított.

Az elsőfokú bíróság az öröklési szerződés 7 éves időszakából néhány elemet emelt ki, azokat is iratellenes tényállási elemként rögzítette, és azt tette ítélezése alapjául, de figyelmen kívül hagyta az öröklési szerződés teljes időtartamát, azt a

tényt, amelyet mind [REDACTED] ind más tanúk bizonyítottak, hogyan szorult az örökhagyó állandó felügyeletre, gondozásra, és ebben az alperes nem vett részt.

Minden alapot nélkülöz az a visszatérő megállapítás is, hogy az alperes az öröklési szerződést teljesíteni kívánta, de abban az örökhagyó élettársa megakadályozta. Éppen az élettárs bizonyította részletes feljegyzéseivel, hogy 2012-ig nem is találkozott az alperessel, sőt nem is tudott az öröklési szerződésről, - és ezt az alperes által becsatolt fényképek is alátámasztják, mind 2012. év után készültek, - ki és hogyan akadályozta meg, hogy a 2005. évtől rendszeres segítségre szoruló, 2010. évtől pedig már egyre romló szellemi állapotban lévő örökhagyót gondozza, vagy hogy egyáltalán meglátogassa?

Az elsőfokú bíróság az alperes, és a házastársa, - aki, a rokoni kapcsolat folytán elfogultnak, az ügyben érdekeltnek tekinthető, - előadásait vette a tényállás alapjául, szemben az ügyben elfogulatlan, és az örökhagyóval kapcsolatos történések teljes körű ismeretével rendelkező [REDACTED] vallomásaival, és ez nemcsak érthetetlen, de ez által az ítélet indokolási része iratellenes, valótlan, és így megalapozatlan.

A fent részletesen előadott iratellenes tényállásból az elsőfokú bíróság téves jogkövetkeztetést vont le, ítélete megalapozatlan és törvénysértő.

I. Az elsődleges kereseti kérelmem – melyben annak megállapítását kértem, hogy [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] szerződéses örökös között Szegeden, 2007. május 30. napján megkötött Öröklési szerződés, a szerződéskötéskor hatályban lévő Ptk. az 1959. évi IV. tv. 656 §., valamint a 629. §. (1) bekezdés b.) pontja, és a 632 §. (1) bekezdése alapján alaki okból érvénytelen, - elutasítása álláspontom szerint a hivatkozott törvényi rendelkezésekbe ütközik, így törvénysértő.

A jelen peres eljárásban, ahogyan azt a kereseti kérelmemben is megjelöltem, és az elsőfokú bíróság az ítéletében is megállapította, az 1959. évi IV. tv. - továbbiakban régi Ptk. - rendelkezéseit kell alkalmazni.

Megjegyzem, az új Ptk. rendelkezései - 7:49. § (1) bek. - e tekintetben nem változtak.

Álláspontom szerint a Ptk. 632. § (1) bekezdése, és a 656. §-a egyértelmű törvényi rendelkezés. Ha és amennyiben a jogalkotó az öröklési szerződésnél a tanú javára történő juttatást az érvénytelenségi okok közül kivenni kívánta volna, egyszerűen beiktatta volna a „kivétel a tanúk javára történő juttatás” kitételt.

A tanúknak nem a szerződés tartalmát kell igazolniuk, hanem, hogy az okiratot aláíró személy az iratot előttük írta alá, - vagy ha azt már aláírta, az aláírást két tanú előtt a magáénak ismeri el, és e tekintetben lényeges a szerepbeli különbség a szerződő felek és a tanúk között. Így téves és törvénysértő az ítéletnek az a része, amely szerint:

A régi Ptk. 632.§ -ának az öröklési szerződésre való alkalmazása ugyanis azt jelentené, hogy a szerződéses örökösnek, mint juttatásban részesülő személynek, a szerződésnél való

szükségszerű közreműködése minden esetben az öröklési szerződés érvénytelenségét eredményezné.

Az ítélet helyesen állapítja meg, hogy a régi Ptk. 632.§-a az örökhagyói akarat szabad, a tisztességtelen befolyásolás szintjét el nem érő, ráhatástól mentes kinyilvánítását kívánta biztosítani. Ennek megvalósulását hivatottak a tanúk igazolni, jogvita esetén bizonyítani, ezért írja elő a törvény az írásbeli végrendeletre, és ennek törvényi rendelkezéseit alkalmazva az öröklési szerződésre is, a kettő tanú együttes jelenlétében történő aláírást érvényességi kellékként, továbbá azt, hogy a tanúk is – *e minőségük feltüntetésével* – aláírják a szerződést és ezt az ügyvédi ellenjegyzés sem helyettesíti, még egyik aláíróként sem, ha nem tanúként írta alá az ügyvéd.

Egyértelmű, hogy a tanúk, jogvita esetén a hamis tanúzás következményeire történő figyelmeztetés mellett a szerződéskötés, a szerződés aláírása tekintetében meghallgathatók, kötelesek tanúvallomást tenni, míg ha a tanú a juttatásban részesülő, jelen esetben a szerződéses örökös hozzátartozója, a vallomását megtagadhatja, és a mentességre az eljáró hatóságok, így a bíróság is köteles figyelmeztetni, mint ahogy tette azt a jelen perben is az eljáró elsőfokú bíróság [REDACTED] az alperes házastársa tanúkénti meghallgatása előtt, 22. sorsz. jkv. 6. oldala.

A tanú megtagadhatja továbbá a tanúvallomást, ha hozzátartozóját bűncselekmény elkövetésével vádolná, az ezzel kapcsolatos kérdésben.

A fent idézett törvényi rendelkezések alapján a hozzátartozó tanú mentességére tekintettel lényegében minden eljárásban megtagadhatja a tanúvallomását, így egy tanú maradna az öröklési szerződés aláírásának körülményei tisztázása tekintetében, ez pedig nem lehet a jogalkotó szándéka, különös figyelemmel, hogy más minőségben történő aláírás, lásd ügyvédi ellenjegyzés, nem teszi a szerződést érvényessé, mivel nem tanúként írta alá.

A fentiekre is tekintettel álláspontom szerint a törvényi rendelkezés szó szerinti érvényesülését kellett volna az elsőfokú bíróságnak vizsgálnia, bár kétségtelen, hogy az ítéletben hivatkozott Bírósági Határozatok a törvényi rendelkezéseket másként értelmezik, ugyanakkor sajnálatos lenne, ha a törvényi rendelkezést, amelyet hangsúlyozottan az új Ptk. sem változtatott meg, eltérően, és a törvény szó szerinti szövegével ellentétesen lehetne csak értelmezni. Az eljárásban már megjelöltem, hogy vannak Bírósági Határozatok, amelyek a hozzátartozó tanúkénti közreműködését érvénytelenségi oknak tekintették, és az öröklési szerződés érvénytelenségét állapították meg, ezekre is hivatkozással kértem a T. Szegedi Törvényszéket, hogy az elsődleges kereseti kérelmemnek helyt adni szíveskedjék.

II. Másodlagos kereseti kérelmemmel kértem annak megállapítását, hogy az öröklési szerződés az **1959. évi IV. tv., (a szerződéskötéskor hatályban lévő Ptk.) 649. §. (1) bekezdés b.) pontja** alapján **köztünk, mint peres felek, azaz köztem, mint felperes és az alperes között érvénytelen.**

Álláspontom szerint az eljárásban teljes körűen bizonyítást nyert, többek között az alperes által becsatolt okiratokkal, pénzügyi igazolásokkal, hogy az alperesnek a szerződéskötéskor sem volt meg az anyagi fedezete az örökhagyó eltartására, a

tartással kapcsolatos költségek fedezésére, de a 2008. évi, egész világot jellemző pénzügyi válság, a magyarországi devizahitelek törlesztő részleteinek drasztikus emelkedése, utóbb mindenképpen meghiúsította ezt a várakozást. Az alperes egyáltalán nem nyújtott sem természetbeni ellátást, étkezést az örökhagyó számára, és ezt mind az alperes, mind a tanúként meghallgatott házastársa elismerte, de annak költségeit sem fedezték, az örökhagyó élettársa által adott lista alapján történt bevásárlás ellenértékét is kifizettette az alperes.

Nyomatékkal rámutatok, hogy alperes az elsőfokú bíróság ismételt felhívására sem csatolta be, hogy a hiteleknek milyen törlesztő részletei voltak az öröklési szerződés megkötésekor, illetve azt követően.

A legutóbbi beadványhoz, - *amelyet az utolsó tárgyalást megelőző 2. napon vettem kézhez,* és amelyre a **részletes észrevétel megtételére határidőt kértem a bíróságtól, tekintettel arra, hogy 29 oldalas volt a beadvány,** de a bíróság a tárgyalást berekesztette, így **nem volt módom észrevételt tenni!** - csatolt pénzügyi igazolásokból tudtam a törlesztések évi összegére vonatkozóan adatokat megismerni, de a havi törlesztő részletek, és azok emelkedő összege tekintetében, amely az öröklési szerződés teljesítési képessége szempontjából szükséges lett volna, az alperes – minden bizonnyal nem véletlenül – nem volt hajlandó adatot szolgáltatni. A pénzügyi igazolásokra is hivatkozással változatlanul állítom, hogy a deviza hitelek egyre emelkedő törlesztő részletei olyan mértékű anyagi terhet jelentettek az alperes és házastársa részére, amely mellett a saját családjuk eltartására volt csak fedezetük, de az örökhagyó felé történő tartási kötelezettség teljesítését már nem tudták fedezni.

A külföldi utakkal pedig az alperes hencegett egy nekem küldött levélben, én csak azt ismertettem, miután korábban sem volt megfelelő testvéri kapcsolat közöttünk, így ha ő nem írja meg, nem is tudtam volna, hogy hová utazgattak.

Mindezekkel ellentétes az ítéletben rögzített tényállás és megalapozatlan az ítélet rendelkezése és indokolása. Ugyanis a bíróság által hivatkozott - 19.P.21.316/2016/6. sorszámú beadvány utolsó előtti oldal utolsó bekezdés, - előadásom, mely szerint az alperes 2007. évben a szerződéskötéskor még aktív dolgozó volt, neki a családfenntartás, a karrierépítés, a saját maga továbbképzése, vállalkozásának beindítása, működtetése volt az elsődleges célja nem cáfolja, sőt inkább alátámasztja a másodlagos kereseti kérelmemben foglaltakat. A kezdő vállalkozás beindításából, a családfenntartásból nem az következik, hogy még egy személyt, az örökhagyót is teljes körűen el tudja tartani, hanem ellenkezőleg a saját vállalkozás és családfenntartás az elsődleges, ahogyan azt az alperes többször hangoztatta az örökhagyó élettársának, amikor ő segítséget kért volna a gondozásban, és többre nem volt képes az alperes.

A közös költséget sem a saját pénzeszközeiből fedezte, hanem az örökhagyó lakását majd később a kerti ingatlanát is bérbe adta, ill. a saját gyermeke lakta, és mint bérlő, ill. lakáshasználó fizették a költségeket.

Teljes mértékben iratellenes a II. a. előterjesztett kereseti kérelmem elutasításának ítéleti indokolási része, ahogyan arra már fent a bíróság által megállapított tényállás iratellenességénél rámutattam, annak megismétlésétől eltekintek, de mindenben

kérem figyelembe venni az ítéleti indokolás megalapozatlanságának, iratellenességének alátámasztására.

Nem felel meg a valóságnak, és ellentétes a per irataival, hogy „a felperes álláspontja szerint az örökhagyó egészségi állapotában komoly problémák 2010. évtől kezdődően állottak elő, amikor is folyamatos ápolásra szorult, ezen időszakban már senkit nem ismert meg, a gyógyszereket be kellett adni neki, falatokat kellett adni, úgy evett és alkalmanként fürdetni kellett, ha vizeletét, székletét nem tudta tartani, és a lakáson belüli közlekedésben is segítenie kellett.”

Hangsúlyozom az örökhagyó 2005. évtől szorult ápolásra. Ő soha be nem vásárolt, soha nem mosott, nem takarított. Mindezt az élettársa, ill. én és családom láttuk el, miközben az alperes bizonyítottan 2012-ig nem is látogatta.

„Örökhagyó élettársa tanúvallomásából megállapítható, hogy 2012. évben alperes többször megjelent örökhagyónál a célból, hogy örökhagyót magával elvigye és saját lakásában gondoskodjék az örökhagyó ellátásáról, ápolásáról, azonban [REDACTED] örökhagyó élettársa úgy nyilatkozott, hogy ne vigyék el az örökhagyót mert nem tud nélküle élni.”

Ez az ítéleti indoklás is ellentétes az iratokkal, [REDACTED] az örökhagyó élettársa éppen ellentétes tanúvallomást tett, 2012-ig nem is találkozott az alperessel, és miután egyszer akarta az alperes elvinni az örökhagyót, de ő nem ment vele, utána már az alperes nem próbálkozott, tehát szó sem volt többszöri megjelenésről.

Ahogy azt már idéztem, hiába kért többször segítséget az élettárs az alperestől, de nagyon sokszor azt mondta, hogy ő nem ér rá, van családja, a családját kell ellátni, meg van munkája, azt kell ellátnia.

Az ítélet tartalmazza: „A szerződés tartalmából megállapítható, hogy az örökhagyót a szerződéskötésnél az a várakozás indította, hogy amennyiben rászorul, igénye szerint róla az alperes gondoskodik. (öröklési szerződés 2.3.)”

Az ítélet ugyan rögzíti továbbá, „kétségtelen, hogy a tanúvallomásokból megállapítható, hogy az örökhagyó nehezen mozgott, alkalmanként székletét, vizeletét tartani nem tudta, így higiénés ellátásában is segítségre szorult ilyen esetekben, valamint az is bizonyítottá vált, hogy rendszeresen kellett gyógyszereket szednie, melyeket ki kellett adagolni, hiszen magától a gyógyszereket nem tudta volna bevenni” de teljesen iratellenesen állapítja meg azt, hogy mindebben az alperes segíteni kívánt, de az élettársa ezt megakadályozta, aki éppen az ellenkezőjét nyilatkozta.

Elfogadhatatlan, hogy 2007. évtől 2012-ig még csak nem is látogatta az alperes az örökhagyót, azt követően pedig – gondoskodás, gondozás helyett – zárt osztályra kívánta elhelyezni, ezt tekinti az elsőfokú bíróság a tartási kötelezettség teljesítésének az alperesi segítésnek?

Valótlan az az ítéleti megállapítás, hogy a perben adatokból megállapítható, hogy a **felperes által sem vitatottan** 2010. évtől kezdődően az alperes kísérletet tett arra, hogy az örökhagyó irányában a szerződésszerű szolgáltatásokat biztosítsa.

Az eljárásban végig vitattam, hogy az alperes bármilyen formában gondokodott volna az örökhagyóról, nem érthető, hogy ezt az iratellenes megállapítást mire alapozta az elsőfokú bíróság.

Teljes mértékben megalapozatlan és iratellenes az ítélet indokolásának az a része is, hogy „A fenti szerződéses kikötést figyelembe véve megállapítható, hogy téves várakozása az örökhagyónak nem volt az Ő ellátását, gondozását illetően, hiszen a szerződésben rögzített, hogy a szerződéskötés időpontjában a szerződésben megjelölt szolgáltatásokat nem várja el az alperestől, így az ápolást, gyógykezelést, mert ezen szolgáltatásokat az állapotától függően a későbbiekben igénye szerint kívánja meg az alperestől.” Ez az elvárás ugyanis eleve téves volt, ha az örökös, az alperes 5 éven át meg sem kérdezte, hogy tegyen-e valamit a szerződésben kikötött szolgáltatások teljesítése érdekében, sőt felhívásra sem segített, a teljesítésre felhívó levelet pedig nem fogadta el jelzéssel visszaküldte. Mindez mi, ha nem téves feltevés a felek részéről.

A gondozónővel kapcsolatos ítéleti indokolás is iratellenes, amelyre szintén rámutattam a tényállásra vonatkozó felelősségi előadásomnál.

Minden okirattal és tanúvallomással ellentétes a bíróság ítéletben kifejtett álláspontja, mely szerint az alperes azon szerződéses kikötésnek és az örökhagyó elvárásának, miszerint ápolásáról, gyógykezeléséről gondoskodik, eleget kíván tenni, azonban ebben őt az akadályozta meg, hogy örökhagyó élettársa maga ajánlotta fel, hogy az örökhagyó ellátásában részt vesz.

Fent már részletesen előadtam és idéztem minden ezt cáfoló bizonyítékot, az alperes trágár szavak kíséretében még a halála előtti napokban is az élettárshoz vitte haza kórházból az örökhagyót, annak tiltakozása ellenére, ezzel szemben mire alapozva tette a bíróság a fenti ítéleti megállapítást?

Az ellátásban való részvétel, vagy hogy az alperes helyett az élettárs biztosította az ellátást, nem ugyanaz, és nemhogy megakadályozta volna az élettárs, hogy az alperes az örökhagyó ellátásában részt vegyen, hanem kérte is, amelyet ő, 1-2 esetet kivéve, visszautasított.

Az örökhagyó a saját egészségromlását nem látta át, a gondozás iránti igényt az élettárs [REDACTED] többször jelezte, de én is jeleztem, hogy szükség lenne az örökhagyónak az alperes gondoskodására. Ezek a felhívások mindig süket fülekre találtak, a levelek pedig nem kereste, vagy nem fogadta el jelzéssel jöttek vissza. Az öröklési szerződés teljesítésére így egyáltalán nem került sor.

A fentieket figyelembe véve megalapozatlan és téves a bíróság álláspontja, mely szerint az örökhagyó elvárása teljesült, az alperes a szerződéses szolgáltatás teljesítésére készen állt, annak teljesítésében őt örökhagyó élettársa akadályozta meg, aki maga vállalta az örökhagyó ellátását.

A szerződésben kikötötték, hogy az alperes kötelezettsége az örökhagyó igénye szerint a lakásingatlanra vonatkozó közös költség, a jövőben esedékes épületszigetelés költségeinek a megfizetése, az örökhagyó illő módon történő eltemettetése.

Iratellenes és teljes mértékben megalapozatlan az ítélete indokolásának az a része is, amelyben a bíróság rögzíti: „A rendelkezésre álló adatokból minden kétséget kizáróan megállapítható és maga a felperes sem vitatta, valamint [REDACTED] tanú is előadta, hogy az örökhagyó lakása után rezsiköltséget nem fizetett, amikor az örökhagyó lakása albérletbe volt kiadva, akkor az örökhagyó az albérleti díj ráeső részét megkapta.

A tényállással kapcsolatos előadásomnál e tekintetben is beidéztem a tanúvallomásokat, kérem a T. Szegedi Törvényszéket azt az ítélet indokolásának [REDACTED] jegyzeteiből részletesen ismertette 7. sorsz. jkv. 7-8. oldal, az ingatlanok hasznosítását, használatát. Az alperes fia, ill. annak barátja lakta a [REDACTED] lakásingatlant. A fia ingyenesen, ennek fejében elvárható, hogy a közös költséget, közte a felújítási alapot is fizesse. Csak megjegyzem, hogy $\frac{1}{4}$ -ed arányú tulajdonosa vagyok az ingatlannak, de a hasznosításnál meg sem kérdeztek. Bérleti díjat szedett az alperes, annak adóját az örökhagyó fizette meg, de $\frac{1}{3}$ -át átadta az alperes fiának, ebből szintén lehetett a közös költséget fedezni.

Az öröklési szerződés 7 éve alatt az örökhagyó csak 1 évig kapott $\frac{2}{3}$ -ad albérleti díjat. Ezt követően kizárólag alperes hasznosította a lakást, a fia a kertet, majd szedte annak hasznait. Az albérlők fizették a lakással járó költségeket.

A teljes bérleti díj az örökhagyót illette volna meg, mint tulajdonost és haszonélvezőt. Ezzel szemben $\frac{2}{3}$ -ad részt kapott örökhagyó 1 évig, míg felperes semmit, az **albérlők pedig fizették a közös költséget, az épületszigetelést, rezsit**, és az alperes a bérleti díj után természetesen nem adózott, ahogyan azt a NAV igazolások is bizonyítják, az adót az örökhagyó fizette meg.

Az örökhagyó eltemettetését intéztem volna, de az alperes nem engedte, és nem is az örökhagyó utolsó kívánságának megfelelő nyughelyre és szertartással temettette el.

Természetesen, törvényes öröklés esetén a temetési költség rám eső részét viselem, és alperesnek megfizetem.

Elfogadhatatlan az a bírói álláspont, amely az örökhagyó és két tanú által aláírt levélnél, melyben az örökhagyó amiatt, hogy az alperes a szerződésszerű szolgáltatást részére nem nyújtja, az alperest felszólította arra, hogy peren kívül szüntessék meg a szerződést, azt emeli ki, hogy a megkeresést nem az örökhagyó írta, hanem a felperes, ő fogalmazta meg, melyet aláírt az örökhagyó, és két tanú.

Az **öröklési szerződést sem az örökhagyó írta**, hanem ügyvéd, és az örökhagyó és két tanú aláírta, az az okirat, annak tartalma is megkérdőjelezhető, mint ahogy így minden más által szerkesztett okirat is?!

Téves az az ítéleti indokolás is, hogy a felperes előadásán túl egyéb adat az eljárás során nem merült fel arra vonatkozóan, hogy az örökhagyó az alperes irányába a szerződés megszüntetését kezdeményezte volna. Ahogyan a tényállási résznél már beidéztem, [REDACTED] elmondta, hogy többször kijelentette az örökhagyó, hogy minden vagyont rá akarja íratni, hagyni, ezt másképpen nem tehetett volna meg, mint a szerződést felbontja. Ebben az egyre romló egészségi állapota akadályozta

meg, az évekig húzódó peres eljárásnak sem az élettársa, sem én nem akartuk kitenni.

A per minden irata, a tanúk vallomásai egybehangzóan azt bizonyítják, hogy az öröklési szerződést kötő felek egyáltalán nem tanúsítottak arra vonatkozóan magatartást, de még nyilatkozatot sem, hogy közöttük öröklési szerződés van, e tekintetben az örökhagyó nem kérte a szolgáltatást, az alperes pedig nem nyújtotta. 2012-ig az örökhagyó és az élettársa között a szerződés még csak említésre sem került, az alperes pedig még csak nem is látogatta az örökhagyót. A felhívás után kezdett az alperes úgy tenni, mintha a szerződést teljesíteni akarja, de egy elvitelre irányuló próbálkozás után azt is abba hagyta. Teljesen érthető, hogy az örökhagyó nem kívánt az alpereshez költözni, aki az anyja halála után, lényegében 7 évig nem látogatta az apját. Az alperes házastársa is kijelentette, hogy ő soha nem volt az örökhagyónál, és ez elmond mindent az öröklési szerződés teljesítéséről.

Álláspontom szerint megvalósult a Ptk. 649. §. (1) bekezdés b.) pontjában foglalt érvénytelenségi ok, így ezen kereseti kérelmem elutasítása törvénysértő.

III. **A harmadlagos kereseti kérelmemmel** azt kértem, a bíróság állapítsa meg, hogy az öröklési szerződés a **Ptk. 228. §. (1) bekezdése** szerint minősülő, felfüggesztő feltételhez kötött szerződés, a szerződés hatálya e feltétel bekövetkeztével állt volna be, de a feltétel nem következett be, így a szerződés a felek között nem lépett hatályba.

Az öröklési szerződés 2.1 pontja, továbbá a 2.3. pontja a következőket tartalmazza:

„2.1. Az örökös kötelezi magát, hogy a mai naptól kezdve az 1. pontban megjelölt ingatlanrészek tulajdonjogának átruházása fejében az **örökhagyó tartását élete végéig biztosítja**. Ennek keretében - **az örökhagyó igénye szerint** - **gondoskodik**:

- az örökhagyó napi háromszori étkeztetéséről,
- a lakásingatlan takarításáról, a kert rendben tartásáról,
- ruhaneműk mosásáról és javításáról,
- az örökhagyó ápolásáról, orvosi gyógykezeléséről,
- a lakásingatlanra vonatkozó közös költség és a jövőben esedékes épületszigetelés költségeinek megfizetéséről,
- halála esetén illő módon történő eltemettetéséről.

2.3. Felek rögzítik, hogy az örökhagyó **fizikai állapota** jelenleg nem teszi szükségessé a 2.2. pontban felsorolt valamennyi természetbeni jellegű gondoskodást - ápolás, gyógykezelés - így **azokra is kiterjedő gondoskodási kötelezettség az örökhagyó állapotától függően alakul a későbbiekben**, illetőleg az örökös azokról az örökhagyó igénye szerint gondoskodik.”

Szerződő felek a szerződésben rögzítették, hogy a szerződés tárgyát képező ingatlant az örökhagyó élete végéig jogosult használni, hasznosítani. Rögzítették, hogy a

szerződés tárgyát képező vagyont képező vagyonán kívül bármely ingó és ingatlan vagyonával, valamint nyugdijával szabadon rendelkezik az örökhagyó.

Az öröklési szerződésre vonatkozó régi Ptk. 655. § (1) bekezdése szerint az öröklési szerződéssel az örökhagyó arra kötelezi magát, hogy a vele szerződő felet **tartás** vagy életjáradék **fejében örökösévé teszi**. Az öröklési szerződés visszerthes szerződés, mindkét felet terhelik kötelezettségek.

Fenti kikötés, hogy örökhagyó élete végéig jogosult használni, hasznosítani az ingatlant, már a szerződés aláírásakor nem volt igaz, hiszen, mint alperes elismerte, az ingatlanban albérlő, majd azt követően gyermeke lakott. 7. sz. tárgy. jkv. 2. old. 2. bek. „6 évig a fiamnak egy barátja lakott ott.” **Alperes azt is elismerte, hogy a [REDACTED] ingatlanon az öröklési szerződés megkötése előtt cserélt zárat.**

A [REDACTED] véd felszólító levele után 2012. februárjában vitt ki örökhagyónak [REDACTED] kulcsot, azaz akkor már 7 éve csak az alperes rendelkezett az ingatlannal. A szerződés aláírásakor is tisztában volt azzal alperes, hogy neki az **ingatlanokra semmi gondot nem kell fordítania**, nem kell a költségeit fizetnie, hiszen azokat hasznosítja, vagy családtagja használja.

Az öröklési szerződés **csak örökhagyó fizikai állapotáról ír**, holott már a szerződéskötés időpontjában – sőt azt megelőzően, 2005. évtől - az örökhagyó ápolásra, gondozásra szorult, amelyet orvosi lelet és [REDACTED] tanúvallomása is bizonyított. **Már a szerződés időpontjában reá mosni, főzni, takarítani kellett.** Gyógyszereit már ebben az időben ki kellett adagolni, orvosi kezelés alatt állt.

Csak megjegyezni kívánom, feltehetően az örökhagyó aláírta az okiratszerkesztő ügyvéd által előre elkészített szerződést, ugyanis ha örökhagyó ténylegesen tudta volna mit ír alá – nem került volna el a figyelmét, hogy személyi adatai **nem helyesek**. Örökhagyó precíz, akkurátus ember volt. A lakáscíme pontosan: [REDACTED]

[REDACTED]

Az aláíró ügyvéd nem a „készítettem és ellenjegyzem” megnevezést használta.

Az öröklési szerződést az ítéletben szereplővel szemben, egyik tanúként [REDACTED] ta alá, de az aláírás olvashatatlansága miatt lehet téves az ítéletben a tanú neve.

Teljesen érthetetlen, hogy örökhagyó hogyan írhatta alá az öröklési szerződést, amikor a vitánk pont abból származott, hogy H [REDACTED] akarta hagyni még az anyai hagyatékot is. Életszerűtlen, miután peres felek megöröklik az anyai hagyatékot, az örökhagyó nem az élettársával, [REDACTED] [REDACTED] öröklési szerződést, holott egyértelműen azt akarta, hogy az Enikő gondoskodjon róla. Az

örökhagyó élettársa is elmondta tanúvallomásában, a szerződéskötés után is erőltette örökhagyó, hogy mindent Enikőre akar hagyni, ami bizonyítja, hogy az öröklési szerződést a felek nem kívánták hatályba léptetni.

██████████ tanúvallomása szerint:

7. sorsz. tárgyalási jkv. 9. oldal 4. bek. „**Hogy 2007-ben hogyan köttethetett meg így a szerződés, fogalmam sincs, szerintem „megvezették”.**

2007. évben az örökhagyó már csak közvetlen lakókörnyezetében (██████████ egy padon üldögélt ismerősökkel, beszélgetett, miközben élettársa az irodából figyelte. Innen vihette el az alperes és felesége pszichiátriai vizsgálatra, majd napokkal később az öröklési szerződést aláírni, úgy, hogy egyik eseményről sem tudott az élettársa.

Alperes azt sem tudta, hogy örökhagyó hol lakott. 3. sorsz. tárgy. jkv. 4. old. utolsó bek.:

„Az édesanyánk halálát követően egyébként az örökhagyó elköltözött a ██████████, ahol laktak, az élettársához, mely a ██████████.”

Örökhagyó és élettársa édesanyám halála után 2005-ben kezdte meg a ██████████ ██████████-én a közművesítést, az építkezést, melybe **2010. évben költöztek ki**, amikor elkészült a ház. Örökhagyó addig ██████████-i lakásában lakott. **Ez is bizonyítja, hogy alperes nem látogatta örökhagyót.** Abban a téves feltevésben volt, hogy csak az ott lévő iroda miatt tartózkodik örökhagyó a ██████████-én, feltehetően onnan vitték el a szerződést aláírni.

A per minden irata, a tanúk vallomásai egybehangzóan azt bizonyítják, hogy az öröklési szerződést kötő felek egyáltalán nem tanúsítottak arra vonatkozóan magatartást, de még nyilatkozatot sem, hogy közöttük öröklési szerződés van, hogy az hatályba lépett. Az örökhagyó nem kérte a szolgáltatást, az alperes pedig nem nyújtotta. 2012-ig az örökhagyó és az élettársa között a szerződés még csak említésre sem került, az alperes pedig még csak nem is látogatta az örökhagyót. A felhívás után kezdett az alperes úgy tenni, mintha a szerződést teljesíteni akarja, de egy elvitelre irányuló próbálkozás után azt is abba hagyta. Teljesen érthető, hogy az örökhagyó nem kívánt az alpereshez költözni, aki az anyja halála után, lényegében 7 évig, ebből a szerződéssel érintett időszak 5 év volt, nem látogatta az apját. Az alperes házastársa is kijelentette, hogy ő soha nem volt az örökhagyónál, és ez elmond mindent az öröklési szerződés hatályba lépéséről, teljesítéséről.

Téves a bíróság álláspontja, hogy a jövőbeni feltétel bekövetkezett, a jövőbeni feltétel kapcsán az alperes vállalt szerződéses kötelezettségének, nevezetesen a természetbeni gondozásnak is eleget kíván tenni, azonban az örökhagyó nem vehette igénybe, figyelemmel arra, hogy ellátását élettársa biztosította. Ezen megállapítás megalapozatlanságával és iratellenességével kapcsolatos, tanúvallomásokkal alátámasztott álláspontomat fent már részletesen kifejtettem.

Téves és megalapozatlan az a bírósági megállapítás is, hogy a szerződés többi tartalmi elemének, az egyéb szolgáltatás, így a rezsiköltségek fizetése az ingatlanok karbantartása, mint kötelezettségének, az alperes eleget tett.

Fent szintén bizonyítottam, hogy az alperes nemcsak nem viselte az ingatlanok költségeit, a rezsiköltséget, de az örökhagyó helyett szedte annak hasznait, a bérleti díjat, a karbantartási kötelezettség így őt nem az öröklési szerződés, hanem az ingatlan – fia általi használata, ill. harmadik személy részére történő bérbeadása okán, mint az ingatlan hasznait szedőt terhelte, ezt a bíróság nem tekintheti az öröklési szerződésből eredő kötelezettsége teljesítésének.

Csupán az örökhagyó eltemettetésének tett eleget, de egyértelmű, hogy ennek öröklési szerződés nélkül, mint gyermek és így törvényes örökös is köteles lett volna eleget tenni, a temetést, az örökhagyó gyermekeként én kívántam intézni, de az alperes ezt megakadályozta.

Az örökhagyó eltemettetése nem tekinthető úgy, mint a 7 évvel korábban megkötött öröklési szerződés teljesítésének, erre hivatkozással nem állapítható meg, hogy a felfüggesztő feltétellel megkötött szerződés hatályba lépett. Az örökhagyó halálának bekövetkezte nem volt bizonytalan jövőbeni esemény, így a régi Ptk. 228.§ (1) bekezdése értelmében nem állapítható meg, hogy a szerződés hatálya e feltétel bekövetkeztével áll be. Az egyéb szerződési kötelezettségek tekintetében pedig egyik fél sem léptette hatályba a szerződést.

Teljes mértékben érthetetlen az elsőfokú bíróság ítéletének visszatérő megállapítása, hogy az alperes a szerződésnek eleget kívánt tenni, de abban az örökhagyó élettársa megakadályozta.

Az örökhagyó élettársa precíz könyvelőként napra és órára pontosan vezette, hogy mikor és hány órát volt az örökhagyó az alperesnél, az alperes hányszor látogatta, és mit vásárolt, a bevásárolt árukért mennyit fizetett az alperesnek. Mindezt a füzetéből a bíróságon a tanúkénti meghallgatásakor felolvasta, és többször kijelentette, hogy hiába kért segítséget az alperestől a gondozáshoz, az alperes megtagadta, elfoglaltságára hivatkozással. Ezzel szemben hogyan állapíthatta meg a bíróság, hogy az élettárs akadályozta meg az alperest a gondozás biztosításában. Fent számtalan tanúvallomási részt beidéztem az előzőek bizonyítására, amely egyértelművé teszi, hogy az ezzel ellentétes ítéleti megállapítás, indokolás iratellenes és megalapozatlan. Álláspontom szerint a szerződés az örökhagyó és az alperes vonatkozásában nem lépett hatályba, ezért a III. a. előterjesztett kereseti kérelmem elutasítása törvénysértő.

IV. a. előterjesztett kereseti kérelmemmel azt kértem a bíróságtól, állapítsa meg az örökhagyó és az alperes között megkötött szerződés a régi Ptk. 207.§ (6) bekezdése értelmében semmis, színlelt szerződés, ugyanis a felek szándéka nem tartási szolgáltatások nyújtására irányult, hanem arra, hogy a felperest a köteles részre jogosult igénye érvényesítésétől megfossza a szerződés.

Kereseti kérelmemben és az eljárás során részletesen kifejtettem, hogy az örökhagyó még az édesanyánk életében, halálát megelőző héten, a kórházi kezelése alatt

összeköltözött a későbbi élettársával, akivel - mint utóbb kiderült - már 15 éve szoros kapcsolata volt, és aki 30 évvel fiatalabb volt az örökhagyónál.

Előadtam és mind az alperes, mind a tanúk megerősítették, hogy az anyai hagyaték követelése miatt megromlott a kapcsolatom az örökhagyóval, és csak 2009-2010. körül szűnt meg ez a feszültség. Így 2007. évben még nem volt megfelelő a kapcsolatom az örökhagyóval, ezért nem bír jelentőséggel az a megállapítás, hogy az anyai hagyatéki eljárás befejezése után 1 év eltelt az öröklési szerződés megkötéséig.

Az alperes hozzám írt levele, amelyet a perben becsatoltam, - **Megkért, hogy intézzem mert te nem vagy méltó az Ő örökségére....**" bizonyítja, hogy az örökhagyó kifejezetten azt kérte, azt intézze az alperes, hogy én ne örököljek. Csak és kizárólag erre szolgált az öröklési szerződés, az előzőekben ugyanis teljes mértékben bizonyítottam a tárgyalás anyagaira, jegyzőkönyveire hivatkozással, hogy egyik fél sem tekintette magát úgy, mint akit az öröklési szerződés bármire is jogosítaná, ill. kötelezné. Az örökhagyó továbbra is az élettársára akarta hagyni a vagyonát, és az alperestől semmilyen szolgáltatást nem kért és nem kapott. Az alperes pedig még csak nem is látogatta 5 éven át az örökhagyót, akiről gondoskodnia kellett volna az öröklési szerződés értelmében. Az örökhagyó mindenütt és mindenki előtt egyértelműen az élettársához tartozónak vallotta magát, onnan még csak rövid időre sem kívánt elköltözni. Ez a magatartása 7 év alatt nem változott.

Az alperes sem változtatott magatartásán, egy-két életszerűtlen fotót, pl. nagykabátban borotválás, készített az örökhagyóról, de elkérte a bevásárolt áruk ellenértékét, holott neki a napi háromszori étkezést a saját költségén kellett volna biztosítani. Az örökös nem az örökhagyó vagyonával gazdálkodhat az eltartás során, hanem a szerződés szerint megszerzendő vagyon fejében nyújtja előre a szolgáltatást. Az alperes viszont e tekintetben semmilyen szolgáltatást nem nyújtott.

Így mindkét fél csupán színlelte az öröklési szerződést.

Az ítélet ezen kereseti kérelmem elutasításra vonatkozó indokolási részében lényegében ugyanazokat ismétli meg, amelyet a II. és III. kereseti kérelmem elutasításánál, így a fellebbezési kérelmemben a már előadottakat tartom fenn e tekintetben is, azokat nem kívánom megismételni.

Nem érthető, miért közömbös az élettársi viszony létesítése és az öröklési szerződés megkötése időpontjának egymáshoz közel esése?

Ha valaki 15 évi titkolt kapcsolat után, még a neje életében élettársként összeköltözik a párjával, akkor igenis életszerűtlen, hogy valós tartalmú öröklési szerződést köt azzal a gyermekével, aki nem is látogatja, és hozzá akarna költözni, az ő gondoskodását kívánná igénybe venni.

A alperes 2015. június 30. napján általam átvett levél 2. oldal 2. bek. azt írta, „Rémálmaid voltak abban az időben, hogy Enikő kiforgatja apát a vagyonból. Ezért akkor elhatároztad, hogy kéred tőle az anyai részt. Na ez a pont volt az amikor apa elszánta magát, hogy elég volt belőled. Megkért, hogy intézzem mert te nem vagy méltó az Ő örökségére.”

Mindezek álláspontom szerint egyértelműen alátámasztják az öröklési szerződés színlelt szerződés voltát, ezért téves a bíróság ítélete, a kereseti kérelmem elutasítása, és megalapozatlan annak indokolása.

Téves az ítéletnek az az indokolási része, hogy

„A perbeli adatokból nem állapítható meg olyan tény és körülmény, miszerint az örökhagyó bármilyen jellegű szolgáltatást az alperes részéről ellenszolgáltatás nélkül ingyenesen kívánt volna igénybe venni.”

Éppen az állapítható meg, hogy semmilyen szolgáltatást nem kívánt igénybe venni az alperestől, egyáltalán nem tekintette úgy, mint akivel bármilyen szerződést kötött volna, és neki abból jogosultsága származna.

Fent már kifejtettem, iratellenes az az itt megismételt indokolás is, hogy az örökhagyó a tartási szolgáltatások csak egy részét vette igénybe, mert egyáltalán nem vett igénybe semmit, kivéve, hogy az alperes eltemettette az örökhagyót.

Álláspontom szerint a szerződés színleltségre alapozott érvénytelensége iránti kereseti kérelmem megalapozott, így annak elutasítása törvénysértő.

Egyidejűleg kértem, hogy ha és amennyiben a T. Szegedi Törvényszék a fellebbezésemnek nem adna helyt, úgy az elsőfokú bíróság által megállapított perköltséget jelentősen mérsékelni és a megfizetésére egy évi részletfizetést engedélyezni szíveskedjék az alábbiakra tekintettel.

- Az alperes jogi képviselője visszatérően a megadott határidő lejárta után, legutoljára a tárgyalást megelőző 2. napon adta be beadványait, ez utóbbi 29 oldalas volt, így a beadványokra általában felperesként előkészítő iratban nem volt módom észrevételt tenni.
- Összesen 5 tárgyalás volt, melyből egy esetben helyettest állított, míg a másik esetben a tárgyalást a jogi képviselő más tárgyaláson való megjelenésére tekintettel – [REDACTED] meghallgatásakor – a bíróság berekesztette, és emiatt nemcsak nevezett tanút kellett ismételtlen idézni, de a többi tanút is.
- A beadványok elkésztet megküldése, kényszerűen a tárgyaláson előterjesztett észrevételek miatt, voltak tanúk, akiket háromszor idézett a bíróság, és voltak, akiknek a meghallgatásától a felek a további per elhúzódás megelőzése érdekében eltekintettek, akik meghallgatását pedig szükségesnek tartottuk volna.
- Igen alacsony jövedelemmel rendelkezünk, ennek ellenére az örökhagyó gondozásában alperes helyett részt vettünk, alperes pedig az apai vagyont kívánta, kívánja az öröklési szerződéssel – teljesítés nélkül – megszerezni, és még a köteles részre vonatkozó igényemet sem fogadta el, a szüneteltetés alatti egyeztetés során sem.

Az alperes tanúja [REDACTED] a nem szabályosan lett idézve, mivel az idézését nem vette át. Ez a bírósági aktából is kiderül a tértivevény megnézése után, melyet utána szabályszerűnek minősít a bíró.

A Szegedi Járásbíróság által kértük kikérni alperes tárgyaláson lejátszott hangfelvételét, mely arról szólt „Idefigyelj Zoli nekem köszönheted, hogy apád azt a szerződést aláírta.”

Többször kifogásoltuk a Járásbíróság előtt, hogy a bíró szakvéleménynek minősített egy olyan iratot, melyet magam is készíthettem volna, majd mint bizonyítékként értékelt.

Nem kaptuk meg alperes banki igazolásait arra vonatkozóan, hogy milyen hiteltörlesztései voltak, olyan hatalmas hitellel, amivel rendelkeztek nem tudta volna tartani örökhagyót, mint ahogy élete végéig nem is gondoskodott róla. Nem kaptunk pontos igazolást arra, mennyi volt alperes és felesége adózott jövedelme.

A 2017. április 28. napján készült felperesi észrevételben az. 5. oldal 3. bek. „Ennek megfelelően kérem a T. Járásbíróságot, szíveskedjék a NAV-tól az alperes és házastársa jövedelemigazolásait megkérni.

Ha és amennyiben az **utóbbi bizonyítási indítványomnak** a T. Járásbíróság továbbra sem ad helyt, úgy kérem, hogy az alperest a törlesztő részletek befizetési bizonylatainak, - csekkek, banki átutalások - benyújtására szíveskedjék kötelezni.”

A Szegedi Járásbíróság 19.P.21.316/2016./19. sorszámú végzésében nem az általunk kért iratokat kérte be alperestől. (2. alatt csatolom).

Mivel a bíróság a 19.P.21.316/2016./19. végzésében nem kötelezte alperest a csekkek, banki átutalások becsatolására, **így úgy tűnik a bizonyítási indítványunknak helyt adott, ami az ítéletben nem tükröződik vissza.** A bíróság részéről teljesen értelmezhetetlen2002-ig fennálló kölcsöneire és annak törlesztésére vonatkozó kimutatásokat beszerezze.

Az öröklési szerződés 2007. évben kelt, az örökhagyó 2014. június 23. napján hunyt el. Az ügy szempontjából értelmezhetetlen a 2002-ig fennálló kölcsönökre vonatkozó kimutatás kérése.

A Szegedi Járásbíróságtól határidőt kértünk – alperes által becsatolt – igen terjedelmes beadványára, melyre érdemben felkészülni sem volt lehetőségünk.

Hiába kértem szembesítésre [REDACTED] tanút, erre nem került sor, ahol bebizonyosodott volna, hogy alperes tanúja [REDACTED] több alkalommal hazudott a tárgyalásokon.

Írásban is kértük a jegyzőkönyv kijavítását, valamint a szembesítést stb. erre a Szegedi Járásbíróság lehetőséget sem adott. Később kaptuk meg az elutasítást, mint az ítéletet. Nem tartotta be a Szegedi Járásbíróság még a határidőket sem. Ugyan így nem követelte meg alperestől sem a bizonyítékok időben történő becsatolását, majd késedelmes benyújtásukat nem szankcionálta.

Becsatolok egy iratot, (2017. 04. 28.) amely szintén bizonyítja, hogy a Szegedi Járásbíróság mennyire Alaptörvény ellenesen járt el velem szemben. (3. alatt csatolom). Ezen irat, mintha meg sem történt volna, erről sehol nem olvashatunk, az ítéletből ez a bizonyítási eljárás is, mint az öröklési szerződés alaki hibái teljesen kimaradtak.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az I. pontban részletesen felsorolt Alaptörvény ellenességeket állapítsa meg, melyet megismételni most nem lenne célszerű az irat terjedelme miatt.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Szeged Járásbíróság ítéletét hatályon kívül helyezni szíveskedjen.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a Szegedi Törvényszék 4. Pf. 21.462/2017/5. ítéletét hatályában fenntartani szíveskedjen a tekintetben, hogy az öröklési szerződés a peres felek viszonylatában érvénytelen. Az ítélet pontosan meghatározza azon jogszabályi helyet, 1959-es Ptk. értelmezésre szoruló 632 § (1) bekezdése a következőket tartalmazza: az írásbeli magánvégrendelet tanúja vagy más közreműködő személy, illetőleg ezek hozzátartozója javára szóló juttatás érvénytelen, kivéve ha a végrendeletnek ezt a részét az örökhagyó saját kezűleg írta és aláírta.

Sajnos azonban a Szegedi Törvényszék ítéletében nem vizsgálta az I. fokú bíróság álláspontját a tekintetben, hogy a szerződő felek a szerződés hatályának beálltát felfüggesztő feltételtől tették volna függővé. A vizsgálat azért nem következett be, mert mint az ítélet is tartalmazza, az ...fenti döntésből következően a felperes további kereseti kérelmeinek részletes vizsgálata szükségtelen volt, ...

Kérem a Kúria Pfv.120.681/2018./6. számú ítéletét hatályon kívül helyezni szíveskedjen az alábbiak miatt:

A Kúria döntése azért Alaptörvény ellenes, mert nem utasította el alperes felülvizsgálati kérelmét. A Polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX.tv. 410. § a b.) pontjának megfelelően nem jelölte meg az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével. A Kúriának a 310. §. (4) pontjának megfelelően a kérelmet vissza kellett volna utasítani, hiszen a törvényi feltételeknek nem felelt meg.

Törvényellenes a Kúria döntése a tekintetben is, hogy nem vizsgálta a Szegedi Törvényszék ítélete alapján a szerződés hatályának beálltát felfüggesztő feltételt. A Kúria nem egészében vizsgálta az ügyet, csak a szerződéses örökös házastársának aláírását ismerte el, tanukénti aláírás minőségbe, holott véleményem szerint a befolyásolás – ismerve az alperes új feleségét – jelentős mértékben fent állt. A tanú közreműködő szerepére a Szegedi Törvényszék ide vonatkozó pontos jogszabályt állapított meg. Ebben a pontban nincs jogegységi határozat, így a Kúria csak saját szubjektív eseti döntésre hivatkozhat, amennyiben eltér a jogszabályban rögzítettektől.

Fentiek miatt kérem, hogy a Kúria Pfv. I.20.681/2018./8. ítéletét megsemmisíteni szíveskedjen, mivel alperes az ügy érdemére kiható jogszabálysértést nem jelölte meg, így ennek értelmében már az ítélet előtt el kellett volna utasítani alperes felülvizsgálati kérelmét.

Amennyiben a Tisztelt Alkotmánybíróság a Kúria ítéletét nem semmisítené meg, úgy kérem, hogy a perköltséget mérsékelni szíveskedjenek, mivel az I-II. fokú eljárás illetéke 525.280,- Ft volt, így számomra értelmezhetetlen, hogy a perköltség hogyan emelkedett a Kúria döntése alapján 900.000,- Ft perköltségre.

4. szám alatt csatolom jognyilatkozatomat.

Kérem, hogy további leveleiket a [REDACTED] szíveskedjenek küldeni, mivel előző levelüket sajnálatos módon elég nagy tortúrát követően tudtam átvenni a cím pontatlansága miatt. Levelüket nem csatolom, mivel ez Önöknek rendelkezésére áll.

Szeged, 2019. augusztus 21.

Tisztelettel:

